

For at lytte til kommuner og medarbejdere i ældresektoren har regeringen gennemført en række scanninger på centrale velfærdsområder, hvor deltagerne frit kunne byde ind med forslag til afbureaukratisering. Det har resulteret i det her bruttokatalog over alle forslagene. Scanningerne indgår i det meget ambitiøse afbureaukratiseringsprogram, som regeringen har lagt frem, og som spænder over en lang række tiltag for regelforenkling og frigørelse af ressourcer, bl.a. på ældreområdet.

I forbindelse med aftalen om kommunernes økonomi for 2009 blev regeringen enig med KL om, at der skal frigøres ressourcer for i alt 5 mia. kr. over en årrække. Her vil jeg også gerne nævne den udfordringsret, som regeringen i samarbejde med KL og Danske Regioner gennemfører på bl.a. ældreområdet. Med udfordringsretten får de institutioner, der leverer offentlig service, mulighed for i en periode at blive fritaget for nogle regler, som de synes er uhensigtsmæssige. Det gælder både statslige og lokale regler. Retten til at udfordre gældende regler skal give ledelsen og medarbejderne rum til at afprøve nye måder at gøre tingene på. For afbureaukratisering handler, som jeg indledningsvis var inde på, altså også om at tænke nyt.

Men lad mig vende tilbage til scanningerne og det bruttokatalog af forslag, som kom ud af forløbet, for det er vigtigt for mig at understrege, at kataloget er en samling af alt, hvad der blev budt ind med fra de ansatte i kommunerne. Der er ikke i kataloget foretaget en udvælgelse eller en frasortering af nogle af forslagene. Siden konferencen om ældreområdet sidste forår har man så gennemgået hvert og et af de mange forskelligartede forslag. I den forbindelse er der blevet foretaget en vurdering af regelforenklingspotentialet ved hvert forslag, ikke mindst af konsekvenserne af en given regelforenkling. Det er jo, som jeg berørte indledningsvis, ikke alle regler, der er et onde, og da slet ikke på et område som ældreplejen, der varetager livsvigtige opgaver for nogle af samfundets svageste.

Men lad mig knytte lidt flere kommentarer til det særlige ved ældreområdet. I Danmark har vi en meget veludbygget ældresektor, hvor fokus er på den enkelte borgers særlige behov og på, at den ældre kan bevare sin integritet hele alderdommen igennem, også selv om han eller hun får brug for hjælp. Det er centralt for regeringen, at vi ikke giver køb på disse principper, og at ønsket om at regelforenkle derfor balanceres i forhold til disse særlige hensyn. Ældrebefolkning-

gen er på en og samme tid en gruppe, som heldigvis udgøres af en masse friske og rørige ældre, men samtidig også af en række af samfundets svageste borgere, borgere, som ikke nødvendigvis altid har ressourcerne til at råbe op, hvis de ikke får den hjælp, de har behov for, eller den hjælp, de har ret til. En række af de regler, vi har på ældreområdet, er således udformet netop for at beskytte borgerne. Jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen, der ønsker at ændre på det, f.eks. skal borgerne i forbindelse med visitationen have dokumentation for, hvilken hjælp de har ret til.

Et andet eksempel kan være at sikre videndeling mellem de forskellige medarbejdere om den enkelte plejemodtagers aktuelle situation og plejebehov. Det kan vi vel også blive enige om er ganske fornuftigt. Kataloget over forslag til forenkling fra de kommunalt ansatte har således aldrig været ment som en tjekliste. Forslagene fører ind til et større analysearbejde af, hvad der er hensigtsmæssigt at arbejde videre med, og det mener jeg er det eneste ansvarlige.

KL 13.38

En anden meget væsentlig pointe vedrørende kataloget er, at det ikke udelukkende er staten, der fastsætter regler eller opstiller dokumentationskrav og lignende. En del af de forslag, som fremgår af bruttokataloget her, handler altså også om forhold, der kan siges at være direkte afstedkommet af kommunale krav og retningslinjer. Lad mig give et eksempel: Et forslag i kataloget handler om den situation, hvor en borger, som bor i en kommune, for en kortere periode skal have hjemmehjælp i en anden kommune, f.eks. i forbindelse med ferie. Forslaget går på afskaffelse af overflødige arbejdsgange i forbindelse med refusionstilsagn mellem kommunerne i den situation. Men der stilles ikke i statens regler krav om de omtalte arbejdsgange. Forslaget kræver altså i udgangspunktet primært en tilpasning af lokale procedurer i kommunerne imellem.

Når alt det her er sagt, kan jeg da med glæde oplyse deltagerne i dagens debat om, at der er masser af initiativer for regelforenkling og frigørelse af ressourcer i kommunerne i gang – også på ældreområdet. For nylig vedtog Folketinget et forslag, der fritager kommunerne for forpligtelsen til at udarbejde materiale om leverandører af hjemmehjælp. Det er et forslag, som også er fremkommet i scanningerne. Desuden ses der målrettet på, om der kan ske en større koordinering af dokumentationskrav i ældresektoren, og